

ZASTĘPCA PREZYDENTA MIASTA PŁOCKA DS. KOMUNALNYCH

Płock, dnia 16.02.2022 r.

Pan
Artur Jaroszewski
Radny Rady Miasta Płocka

dotyczy: Pana interpelacji z dnia 2.02.2022 r. dot. propozycji kolejnych pomników przyrody oraz planowanej wycinki drzew przy ulicy Tysiąclecia.

W odpowiedzi na Pana interpelację poniżej wyjaśniam.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy z 16.04.2004 r. o ochronie przyrody pomnikami przyrody są pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głązy narzutowe oraz jaskinie. Zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ustanowienie pomnika przyrody następuje w drodze uchwały rady gminy. Ww. uchwała określa nazwę danego obiektu lub obszaru, jego położenie, sprawującego nadzór, szczególne cele ochrony, w razie potrzeby ustalenia dotyczące jego czynnej ochrony oraz zakazy właściwe dla tego obiektu, obszaru lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 45 ust. 1 ww. ustawy. Obecne przepisy prawa nie regulują ani kwestii czasu, w jakim rada gminy powinna ustanowić pomnik przyrody, ani kwestii wzoru wniosku o ustanowienie pomnika przyrody, jaki należy złożyć do właściwej miejscowo rady gminy. W tym miejscu należy przywołać treść art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, iż do zadań prezydenta należy między innymi przygotowywanie projektów uchwał rady miasta. Z tego przepisu nie wynika jednak, aby prezydent był jedynym podmiotem, któremu przysługuje inicjatywa uchwałodawcza. Zgodnie z § 21. UCHWAŁY NR 864/LIII/2018 RADY MIASTA PŁOCKA z dnia 25 października 2018 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Płocka, inicjatywa uchwałodawcza przysługuje

- 1) Prezydentowi,
- 2) Komisji,
- 3) radnemu,
- 4) Klubowi radnych,
- 5) mieszkańcom Miasta (projekt obywatelski) w liczbie 300 osób, którym przysługuje czynne prawo wyborcze do Rady, z zastrzeżeniem postanowień § 22.

Z praktyki wynika jednak, iż wnioski o ustanowienie pomników przyrody z reguły składane są do wójtów, burmistrzów i prezydentów. W BIP Urzędu Miasta Płocka pod linkiem <https://nowybip.plock.eu/sprawa/IFlhI2FK> znajduje się opis procedury pn.: „Ustanowienie pomnika przyrody” wraz z opracowanym wzorem wniosku. Podstawową sprawą przy składaniu wniosku jest określenie gatunku interesującego nas drzewa oraz obwód jego pnia na wysokości 130 cm od ziemi. Na rynku jest dostępny szeroki wachlarz przewodników do oznaczania drzew i można z nich

Stary Rynek 1, 09-400 PŁOCK
tel.: 24 364 55 55, faks: 24 367 14 02, piotr.dyskiewicz@plock.eu, www.plock.eu

URZĄD MIASTA PŁOCKA

Wydział Obsługi Rady Miasta
09-400 Płock, pl.Stary Rynek 1
2022-02-16

URZĄD MIASTA PŁOCKA

Wydział Organizacji i Kadr
Referat Organizacji i Kadr
2022-02-16

skorzystać. Pomiar obwodu drzewa dokonuje się na wysokości tak zwanej pierśnicy, czyli 130 cm od ziemi, jeśli drzewo na tej wysokości posiada kilka pni to mierzymy wszystkie i sumujemy. **Jeśli nie dysponujemy wszystkimi danymi, to można niektóre pominąć, natomiast absolutnie niezbędny jest gatunek, wymiar i lokalizacja.** W przypadku większej ilości drzew np. alei do wniosku należy dołączyć spis pomiarów wszystkich drzew (oddzielnie dla prawej i lewej strony alei) Numer ewidencyjny działki podaje Urząd Miasta Płocka i dołącza wycinek z mapy ewidencyjnej z dokładnym oznaczeniem miejsca położenia pomnika.

Do wniosku należy dołączyć:

- **dokładny szkic umożliwiający odnalezienie pomnika w terenie, pożądana jest także dokumentacja fotograficzna.** Wniosek powinien zawierać jak najdokładniejszą lokalizację obiektu, na której rośnie drzewo; w lesie należy podać obwód i podobwód leśny, można też zamieścić mapkę sytuacyjną z zaznaczonym drzewem. Dobrze, gdy wniosek zawiera również dokumentację fotograficzną obiektu. Procedura kwalifikacyjna pomnika to czas około 6 miesięcy.

Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż rady gmin samodzielnie nie rozstrzygają o kwestiach ustanawiania pomników przyrody na swoim terenie. Niemniej jednak 17 grudnia 2017r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 grudnia 2017 r. w sprawie kryteriów uznawania tworów przyrody żywej i nieożywionej za pomniki przyrody (Dz. U. z 2017 r., poz. 2300), które ułatwiło organom samorządu terytorialnego te kwestie, bowiem określiło jednolite zasady, jakimi należy się kierować w tym zakresie. **Zgodnie z ww. rozporządzeniem drzewo będące „kandydatem” na pomnik przyrody musi posiadać obwód pnia określony w załączniku do rozporządzenia mierzony na wysokości 130 cm lub wyróżniać się wśród innych drzew w skali kraju, województwa lub gminy, ze względu na obwód pnia, wysokość, szerokość korony, wiek, występowanie w skupiskach, w tym w alejach lub szpalerach, pokrój lub inne cechy morfologiczne, a także inne wyjątkowe walory przyrodnicze, naukowe, kulturowe, historyczne lub krajobrazowe.**

Minimalny obwód pnia drzewa mierzony na wysokości 130 cm dla poszczególnych rodzajów i gatunków drzew, będący jednym z kryteriów uznawania drzewa za pomnik przyrody, zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 grudnia 2017 r. w sprawie kryteriów uznawania tworów przyrody żywej i nieożywionej za pomniki przyrody (Dz.U. z 2017r., poz 2300) obrazuje poniższa tabela:

Lp.	Rodzaj / gatunek drzewa	Minimalny obwód pnia drzewa mierzony w cm na wysokości 130 cm
1	bez koralowy, cis pospolity, jałowiec pospolity, kruszyna pospolita, rokitnik zwyczajny, szakłak pospolity, trzmielina	50
2	bez czarny, cyprysik, czeremcha zwyczajna, czereśnia, głóg, jabłoń, jarzab pospolity, jarzab szwedzki, leszczyna pospolita, żywotnik zachodni	100
3	grusza, klon polny, magnolia drzewiasta, miłorząb sosna Banksa, sosna limba, wierzba iwa, żywotnik olbrzymi	150
4	brzoza brodawkowata, brzoza omszona, choina grab zwyczajny, olsza szara, orzech, sosna	200

	wejmutka, topola osika tulipanowiec, wiaź górski, wiaź polny, wiaź szypułkowy, wierzba pięciopęcikowa	
5	daglezja, iglicznia, jesion wyniosły, jodła pospolita, kasztanowiec zwyczajny, klon jawor, klon zwyczajny, leszczyna turecka, modrzew, olsza czarna, perełkowiec, sosna czarna, sosna zwyczajna, świerk pospolity	250
6	buk zwyczajny, dąb bezszypułkowy, dąb szypułkowy, lipa, platan, topola biała, wierzba biała, wierzba krucha	300
7	Inne gatunki topoli niż wymienione w lp. 4 i 6	350

Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż projekty uchwał rad gmin w sprawie ustanawiania pomników przyrody wymagają uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, który jest organem wyspecjalizowanym w dziedzinie ochrony przyrody. W przypadku wątpliwości rady gminy np. co do stanu zdrowotnego drzew czy ogólnej kondycji przyrodniczej, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może, a nawet powinien odnieść się merytorycznie do określonej propozycji po otrzymaniu projektu uchwały rady gminy. Zarówno przepisy ustawy, jak również cytowanego rozporządzenia nie nakładają obowiązku sporządzania ekspertyz, których brak mógłby limitować kwestie związane z uznaniem danego drzewa za pomnik przyrody. Koszt takiej ekspertyzy dla pojedynczego drzewa, nie koniecznie pomnikowego kształtuje się na poziomie od 2500 – 6000 zł. Tu nadal najważniejsze jest stanowisko regionalnego dyrektora ochrony środowiska i ocena wizualna drzewa, której dokonują pracownicy Urzędu Miasta Płocka. Wizualna ocena drzewa polega na inspekcji wizualnej drzewa, obserwacji i ocenie jego cech oraz symptomów świadczących o możliwych chorobach, niedoborach, osłabieniach strukturalnych czy też obecności patogenów.

Odrębną sprawą jest uzyskanie zgody właściciela, bowiem zgodnie z ustawą o ochronie przyrody brak zgody właściciela nie powinien mieć wpływu na decyzje rady gminy. Uzyskanie zgody właściciela działki nie jest warunkiem koniecznym, lecz pożądanym. Warto uzyskać taką zgodę chociażby z uwagi na potrzebę otrzymania zgody właściciela na wstęp na działkę na której rośnie drzewo w celu dokonywania czynności pielęgnacyjnych i uniknięcia ewentualnych roszczeń odszkodowawczych z jego strony.

Określenie jednolitych kryteriów jakimi należy się kierować przy uznawaniu tworów przyrody żywej i nieożywionej za pomniki przyrody w formule rozporządzenia spowodowało ustanowienie w mieście Płocku kolejnych 12 pomników przyrody ustanowionych Uchwałą Nr 186/XI/2019 Rady Miasta Płocka z dnia 29 sierpnia 2019r. (zintensyfikowane działania w tym zakresie podjęto w roku 2018 zarówno z inicjatywy własnej, jak i w odpowiedzi na formalne wnioski złożone np. przez Partię Zieloni), do roku 2019 w mieście Płocku istniało 9 pomników przyrody. Uchwałą Nr 517/XXX/2021 Rady Miasta Płocka z dnia 29 kwietnia 2021r. ustanowiono kolejnych 13 pomników (z czego dwa to grupy 2 i 3 drzew).

W roku 2021 nie odnotowano złożenia przez mieszkańców konkretnych wniosków wg procedury opisywanej powyżej. W aplikacji LocalSpot pojawiło się kilka mało precyzyjnych zgłoszeń tj. między innymi cyt.: „Czy drzewo rosnącespełnia wymiary drzewa pomnikowego”, które nie wyczerpywały znamion w/w określonego wzoru wniosku. W/w zgłoszenia nie zawierały ponadto szkiców konkretnej lokalizacji drzewa, jego zdjęcia, nie wspominając już o nazwie gatunku. Aplikacja LocalSpot nie powinna stanowić dedykowanego miejsca do wnioskowania w powyższym zakresie.

Niemniej jednak pracownicy Urzędu Miasta Płocka starają się na bieżąco odnosić do treści zgłaszanych przez mieszkańców, które jednak winny być precyzyjne i możliwe do weryfikacji. Tylko dwa zgłoszenia, które wpłynęły za pośrednictwem platformy LocalSpot były doprecyzowane. Jedno z nich dotyczyło trzech drzew znajdujących się na terenie Kościoła Mariawitów przy ul. Kazimierza Wielkiego. Dokonano oględzin przedmiotowych drzew w terenie, które potwierdziły, że dwa z nich tj. lipa dobnolistna o obwodzie wynoszącym 330 cm oraz buk zwyczajny o obwodzie pnia wynoszącym 360 cm, spełniają kryteria pomników przyrody. Przedmiotowe drzewa zostały wpisane na listę kandydatów do dalszego procedowania. Drugim ze wspomnianych zgłoszeń był teren spółdzielni mieszkaniowej przy Kolegialnej 38, gdzie zgłoszenie dotyczyło dwóch dębów szypułkowych. Oględziny w terenie wykazały, że przedmiotowe drzewa nie spełniają kryteriów pomników przyrody, ich obwody wynoszą kolejno: 166 cm i 285 cm.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż uznawanie kolejnych drzew za pomniki przyrody jest kwestią otwartą i realizowane jest w systemie ciągłym, bowiem drzewa w mieście, szczególnie wiekowe, stanowią wartość zarówno przyrodniczą, historyczną, estetyczną, jak i wpływają na poprawę życia standardu mieszkańców. To nasze dziedzictwo przyrodnicze.

Najwięcej drzew pomnikowych występuje w miastach na obszarach terenów zieleni, zwłaszcza w ogrodach historycznych, na cmentarzach oraz w lasach i w krajobrazie rolniczym. Drzewa pomnikowe mogą na terenie miasta występować jako drzewa pojedyncze lub w zadrzewieniach typu klomb, grupa, aleja lub gaj. Drzewa pomnikowe w lesie są najczęściej osobnikami wyrosniętymi najprawdopodobniej w drzewostanie pochodzenia naturalnego i najczęściej reprezentują przypadki optymalnej zgodności między wymaganiami i warunkami siedliskowymi. Cele i motywy ochrony drzew pomnikowych w miastach to głównie:

- 1)ochrona drzew jako zabytków przyrody, będących jednocześnie zabytkami kultury (głównie pojedyncze drzewa i grupy stanowiące funkcjonalno-kompozycyjną całość z zabytkowymi budowlami, podobnie jak drzewa i drzewostany zabytkowych założeń pałacowo-ogrodowych);

- 2)ochrona drzew ze względów historycznych (drzewa rosnące w miejscach związanych z wydarzeniami historycznymi, kulturowymi, legendami lub podaniami ludowymi);

- 3)ochrona drzew ze względów estetycznych (drzewa korzystnie podkreślają walory estetyczne układu miejskiego oraz same w sobie stanowią element dekoracyjny);

- 4)ochrona drzew ze względów ekologicznych.

Poszukując nowych pomników warto kierować się w/w kryteriami, aby rekomendować kolejne lokalizacje pomników przyrody w sposób uzasadniony.

Przedłużenie życia tych drzew wszelkimi metodami jest w pełni uzasadnione. Drzewa obumierają w wyniku bezpośredniego wpływu niekorzystnych warunków środowiska. Spośród wielu czynników niekorzystnie oddziałujących na stare drzewa, szczególnie na terenach miast, wymienić należy zwłaszcza ruch kołowy, wahania poziomu wód podziemnych i wód powierzchniowych (np. w położonych w pobliżu pomników przyrody zbiorników wodnych), brak konserwacji i pielęgnacji (leczenia) drzew, nieumyślne kaleczenie, składowanie materiałów budowlanych w bezpośrednim sąsiedztwie drzew, wypalanie roślinności, zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, prace ziemne przy instalacjach podziemnej infrastruktury technicznej, utwardzona i nieprzepuszczalna powierzchnia (beton, asfalt, bruk). Częstą przyczyną uszkodzenia systemów korzeniowych są awarie i konserwacja infrastruktury technicznej (głównie przewody gazowe, elektryczne, ciepłownicze), która winna być zakładana poza linią drzew. Wykonanie wykopów dla potrzeb uzbrojenia powoduje przycinanie korzeni oraz pozostawienie ich przez dłuższy czas w stanie odkrytym, co bardzo często doprowadza do ich przesuszenia lub przemrożenia. Uzbrojenie terenu może być także przyczyną uszkodzeń termicznych podziemnych części drzew, np. podwyższona temperatura gleby wywołana bliskim sąsiedztwem rurociągów ciepłych. W warunkach miejskich w strefie przyulicznej i w sąsiedztwie zabudowy

najbardziej narażone są gleby, m.in. poprzez stosowanie do zwalczania gołoledzi sole (chlorki sodu, magnezu i wapnia). Bardzo szkodliwe dla drzew są także nagłe zmiany poziomu gleby w bezpośrednim sąsiedztwie drzew (nasypy – wykonane zwłaszcza z gliny, wykopy niszczące warstwę próchniczą i uszkadzające systemy korzeniowe) oraz uszkodzenia mechaniczne organów nadziemnych i podziemnych powodowane przez pojazdy mechaniczne (np. obdzieranie kory i łamanie pędów przez parkujące pojazdy, składowanie materiałów budowlanych niezbędnych przy budowie i modernizacji ulic). Duży wpływ na drzewa ma także zanieczyszczenie atmosfery w miastach, zarówno gazy [np. związki (tlenki) siarki, fluoru i azotu, ozon, produkty smołowe], jak i aerozole, pyły (pyły paliw, lotny popiół, krzemiany, tlenki metali, fosforany, fluorki) oraz gazy z kominów i silników spalinowych. Wiele czynników zanieczyszczenia działa synergicznie, a ich szkodliwe działanie zależy od odległości od źródła emisji i stężenia substancji zanieczyszczających. Obumieranie drzew jest przyspieszone dodatkowo przez pojawianie się epidemicznych chorób, atakujących drzewa pomnikowe już z reguły osłabione fizjologicznie w stopniu szczególnie silnym. Jednym z czynników mogących powodować zamieranie drzew sąpatogenne grzyby wielkoowocnikowe, które atakują drzewa stare, szczególnie osłabione np. przez pogarszające się stosunki wodne lub różne uszkodzenia mechaniczne. Ochrona bierna drzew pomnikowych jest jednak ochroną niewystarczającą. Ze względu na bardzo na ogół zaawansowaną fazę starzenia się oraz silniejsze niż w przypadku drzew młodszych oddziaływanie różnych czynników antropogenicznych niezbędne jest prowadzenie w przypadku drzew pomnikowych ochrony aktywnej, która zapewniana jest przez prowadzenie rozmaitych prac zapobiegawczych i leczniczych. Prace te umożliwiają zabezpieczenie drzew przed uszkodzeniem lub zniszczeniem oraz możliwie maksymalne przedłużenie ich życia. W miastach prace te pozwalają ograniczyć do minimum potencjalne zagrożenie jakie duże stare drzewa stwarzają ludziom, pojazdom i budowlom, w tym także podziemnej infrastrukturze technicznej. Stare dziuplaste drzewa stosunkowo często są spotykane w parkach i zadrzewieniach. Podkreślić należy, że istniejące w nich dziuple z próchnowiskiem są unikatowym miejscem dla występowania i rozwoju wielu stenotopowych gatunków bezkręgowców. Leczenie drzew, uwzględniające m.in. także usuwanie całego zawartego w dziuplach substratu i zabezpieczenia tkanki drzewnej środkami chemicznymi i biologicznymi powoduje zniszczenie wszystkich zwierząt występujących w dziupli lub w bocznych martwicach. Są wśród nich często gatunki zagrożone wyginięciem w całym swoim zasięgu. W celu ochrony wszystkich zasobów przyrody należy w założeniach parkowych przewidzieć pozostawienie leżących kłód, a w pewnej odległości od alejek spacerowych ze względu na bezpieczeństwo ludzi również stojących martwych drzew. Obok prawnej ochrony drzewa pomnikowe wymagają systematycznych i intensywnych zabiegów pielęgnacyjnych, mających przedłużyć ich życie, które formułować należy we wnioskach pielęgnacyjnych. Przez pielęgnację drzew i krzewów rozumie się: sadzenie (dosadzanie, uzupełnianie), zwalczanie chorób i szkodników, napowietrzanie systemu korzeniowego (spulchnianie gleby), nawadnianie i nawożenie (podlewanie, dokarmianie), ściółkowanie (mulczowanie) i odchwaszczanie gleby, ochrona przed uszkodzeniami mechanicznymi (wygradzanie, osłony, pale, odbojnice), leczenie ran i ubytków, wzmacnianie koron drzew, cięcia formujące i sanitarne, usuwanie drzew i krzewów (ścinianie i karczowanie). Pielęgnowanie drzew obejmuje nie tylko zabiegi zmierzające do poprawy warunków siedliskowych, lecz także zabiegi terapeutyczne, z tzw. chirurgią drzew włącznie. Zasady ochrony drzew pomnikowych powinny opierać się na analizie zmian warunków siedliskowych jakie dokonały się w ciągu ich życia oraz możliwości ich adaptacji do tych zmian. Potrzebne jest także eliminowanie zewnętrznych zagrożeń. Intensywne działania pielęgnacyjne dotyczą: zabezpieczania ubytków drewna i ograniczenia dalszego ich rozkładu, stałego pielęgnowania ran w powiązaniu ze stymulacją regeneracji żywych tkanek i przeciwdziałaniem obumieraniu kory, wzmacniania konstrukcyjnego osłabionego statycznie drzewa. Nieodzowną częścią zabiegów leczniczych powinny być wzmożone zabiegi agrotechniczne. Dla poprawy zdrowotności drzew pomnikowych wykorzystuje się

obecnie także produkty i procesy biotechnologiczne, np. stosowane bezpośrednio do gleby i korzeni preparaty biologiczne produkowane na bazie grzybów antagonistycznych w stosunku do hub rozkładających drewno (grzyby z rodzajów *Trichoderma* i *Phelbia*), umożliwiające zwalczanie niektórych chorób grzybowych drzew. Grzyby te mogą być stosowane w postaci zarodnikowych aerozoli, zainfekowanych kołeczków lub knotów oraz w formie roztworów do podlewania korzeni. Preparaty te ograniczają stopień uszkodzenia tkanek oraz zwiększają odporność tkanek jeszcze nie zaatakowanych przez pasożyty. Pełna ocena wartości drzewa możliwa jest tylko poprzez wykonanie szczegółowej ekspertyzy dendrologicznej. W kompleksowym leczeniu drzew stosuje się obecnie nowoczesne metody biologicznej i chemicznej ochrony łącznie z interwencją w systemy korzeniowe drzew. Dla każdego drzewa przyjmuje się indywidualny zakres zastosowania określonych metod ochrony oraz środków biologicznych i chemicznych. Przykładowo w kompleksowy zakres prac leczniczych mogą wchodzić: 1) cięcia pielęgnacyjne i korekcyjne w koronie (usunięcie suchych gałęzi, formowanie koron, czyszczenie i konserwacja środkami chemicznymi, głównie grzybobójczymi, ran i ubytków na gałęziach i konarach); 2) interwencja w systemy korzeniowe drzew (leczenie ubytków i usunięcie martwych części korzeni, iniekcja korzeni pod okapem koron z zastosowaniem leczniczych i odżywczych preparatów organiczno-mineralnych i biologicznych, wymiana podłoży w strefie szyj korzeniowych, instalacja drenażu wokół korzeni w celu bezpośredniego „dokarmiania” korzeni oraz zapewnienia odpowiedniej wilgotności w okresie suszy); 3) leczenie ubytków oraz zabiegi pielęgnacyjne pnia (m.in. zastosowanie implantów z saprofitycznymi grzybami *Trichoderma*, fungicydami i insektycydami). Zabiegi poprawiające warunki siedliskowe drzew są integralną częścią każdego programu prac konserwacyjnych. Zabiegi takie powinny obejmować wszystkie elementy siedliska i być przeprowadzane systematycznie w dostosowaniu do potrzeb drzewa oraz jako zabiegi towarzyszące zabiegom leczniczym, głównie chirurgicznym. Najważniejsze zabiegi to: nawożenie, przewietrzanie, podlewanie, wymiana, detoksykacja, neutralizacja lub wymiana gleby. Drzewa pomnikowe mogą być także objęte chemicznymi zabiegami ochrony roślin (zwalczanie szkodników i chorób). Same zabiegi agrotechniczne, mimo że wykonane prawidłowo, mają niewielką skuteczność, w powiązaniu natomiast z zabiegami leczniczymi w zintegrowanej formie, dają dużo większy efekt – są skuteczniejsze. Poszczególne zabiegi nie mogą być wykonywane wybiórczo i oddzielnie oraz sporadycznie. Potrzebna jest pełna koordynacja pielęgnacji drzew pomnikowych i okazowych z pielęgnowaniem całości założenia ogrodowego. (opracowano na podstawie o artykuł pod linkiem http://turystykakulturowa.org/pdf/2011_04_02.pdf).

Wprowadzone w życie zarządzeniem Prezydenta Miasta Płocka nr 2738 z dnia 14 października w sprawie ochrony drzew przy planowaniu i realizacji inwestycji miejskich oraz powołania Zespołu ds. gospodarowania zielenią w procesie inwestycyjnym w procesie inwestycyjnym standardy ochrony drzew w procesie inwestycyjnym eliminują wyżej opisywane potencjalnie niekorzystne praktyki w stosunku do drzew.

Dodatkowo w roku bieżącym zostanie zlecona pogłębiona analiza ekspercka w stosunku do dotychczasowych pomników przyrody. Zamierzamy zlecić wykonanie ekspertyz dendrologicznych 35 szt. drzew – pomników przyrody. Zakres przewidzianych do wykonania prac i zabiegów pielęgnacyjnych w roku bieżącym będzie uzależniony od wysokości środków przewidzianych na ten cel w BMP na 2022 r.

Niezwykle istotna jest ponadto planowana wspólnie z Politechniką Warszawską Filią w Płocku realizacja projektu badawczego dotyczącego zielonej rewitalizacji wybranych płockich ulic na pierwszym podobszarze rewitalizacji w Specjalnej Strefie Rewitalizacji przyjętym Uchwałą Nr 612/XXXV/2017 Rady Miasta Płocka z dnia 29 sierpnia 2017 roku (Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego poz. 7827 z

dnia 20.09.2017 r.), który ma na celu poprawę warunków siedliskowych drzew. Prowadzone na wskazanych ulicach badania w zakresie zastosowania nowoczesnych rozwiązań różnych nawierzchni przepuszczalnych, które mogą wpłynąć na poprawę sytuacji istniejącego drzewostanu, jak i planowanego do wprowadzenia, badania gleb między innymi pod kątem migracji zanieczyszczeń w podłożu, a docelowo wymiana podłoża przy drzewach na podłoże wzbogacone w aktywne biologicznie dodatki, będą miały wpływ na poprawę kondycji istniejącego starodrzewia, a także zapewnienia dobrych warunków do rozwoju nowo posadzonym drzewom.

Odnosząc się do kwestii wycinki topoli przy ulicy Tysiąclecia, uprzejmie informuję, iż usuwanie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości odbywa się również na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

Zgodnie z art. 83 ust.1 ww. ustawy usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości może nastąpić na wniosek posiadacza nieruchomości lub na wniosek właściciela urządzeń, jeżeli drzewo zagraża funkcjonowaniu urządzeń.

Na podstawie art.83a ust.1 ww. ustawy zezwolenie na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta.

Od dnia 1 stycznia 2016r. zgodnie z art. 90 ust.1 ww. ustawy czynności, o których mowa powyżej, w zakresie, w jakim są one wykonywane przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, w odniesieniu do nieruchomości będących własnością gminy – z wyjątkiem nieruchomości będących w użytkowaniu wieczystym innego podmiotu – wykonuje starosta. Jeżeli prezydent miasta na prawach powiatu sprawuje funkcję starosty, czynności, o których mowa w ust. 1, wykonuje marszałek województwa.

Należy jednoznacznie podkreślić, iż usuwanie drzew jest rozwiązaniem ostatecznym, a stan w/w drzew wymusił konieczność złożenia przez MZD w Płocku do Marszałka Województwa Mazowieckiego stosownego wniosku na ich usunięcie. W trakcie przeprowadzonych przez przedstawiciela Urzędu Marszałkowskiego oględzin w terenie stwierdzono co następuje:

a) Topola sp nierodzimego gatunku (*Populus sp*) o obwodzie pnia mierzonym na wysokości 130 cm wynoszącym 450 cm – drzewo obumarłe w 80%, nie rokuje szans na przeżycie, drzewo osiągnęło potężne rozmiary, w koronie posusz oraz obumarłe konary jak również liczne wyłamania wiatrowe. System korzeniowy widoczny na powierzchni, co może zwiększać prawdopodobieństwo wywrotu drzewa, stwarza zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia,

b) Topola sp nierodzimego gatunku (*Populus sp*) o obwodzie pnia mierzonym na wysokości 130 cm wynoszącym 425 cm - drzewo obumarłe w 80%, nie rokuje szans na przeżycie, drzewo osiągnęło potężne rozmiary, w koronie posusz oraz obumarłe konary jak również liczne wyłamania wiatrowe. System korzeniowy widoczny na powierzchni, co może zwiększać prawdopodobieństwo wywrotu drzewa, stwarza zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia,

c) Topola sp nierodzimego gatunku (*Populus sp*) o obwodzie pnia mierzonym na wysokości 130 cm wynoszącym 351 cm - drzewo obumarłe w 80%, nie rokuje szans na przeżycie, drzewo osiągnęło potężne rozmiary, w koronie posusz oraz obumarłe konary jak również liczne wyłamania wiatrowe. System korzeniowy widoczny na powierzchni, co może zwiększać prawdopodobieństwo wywrotu drzewa, stwarza zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia,

d) Topola sp nierodzimego gatunku (*Populus sp*) o obwodzie pnia mierzonym na wysokości 130 cm wynoszącym 346 cm - drzewo obumarłe w 70%, nie rokuje szans na przeżycie, drzewo osiągnęło potężne rozmiary, w koronie posusz oraz obumarłe konary jak również liczne wyłamania wiatrowe. System korzeniowy widoczny na powierzchni, co może zwiększać prawdopodobieństwo wywrotu drzewa, stwarza zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia,

Zły stan fitosanitarny potwierdzają interwencje Państwowej Straży Pożarnej, które

odbyły się w lipcu i grudniu ub. roku i dotyczyły zagrażających złamanych konarów w koronach oraz wywrotu jednego z drzew.

Marszałek Województwa Mazowieckiego decyzją z dnia 15 listopada 2021 r. nr 45/2021/OR-P znak OP-R.7120.45.2021.RK zezwolił na usunięcie w/w drzew. Stan w/w drzew opisywany we wniosku, co potwierdziły przeprowadzone oględziny w terenie, nie budził wątpliwości organu przy wydawaniu zezwolenia, tym samym w toku prowadzonego postępowania nie pozyskano wiadomości specjalnych, poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii z dowodu biegłego.

Otrzymują:

1. Adresat
2. Wydział Obsługi Rady Miasta.
3. Wydział Organizacyjny.
4. WKŚ a/a

ZASTĘPCA PREZYDENTA
Miasta Płocka

Piotr Dyskiewicz